

Startside>Lovgivning og retspraksis>National lovgivning

Den originale sprogudgave af denne side [\[pt\]](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

portugisisk

Swipe to change

National lovgivning

Portugal

Denne side indeholder oplysninger om retssystemet i Portugal.

Der findes ingen officiel oversættelse af den sprogudgave, du ser.

Her kan du få adgang til en maskinoversat udgave af indholdet. Vær opmærksom på, at oversættelsen kun tjener til at give læseren en kontekst.

Indehaveren af siden påtager sig intet som helst ansvar for kvaliteten af den maskinoversatte tekst.

-----dansk-----bulgarskspansk tjekskitsk tskystisk græsk engelsk fransk kroatisksk italiensk lettisk litauisk ungarsk maltesisk nederlandsk polsk rumænsk slovakisk slovensk finsk svensk

1. Forskrifter eller kilder, der har karakter af bindende retsregler

Følgende betragtes traditionelt som retskilder i Portugal:

- forfatningslove, der omfatter den portugisiske forfatning selv, forskellige forfatningslove og love om forfatningsændringer
- "regler og principper i folkeretten eller international sædvaneret", "regler i behørigt ratificerede eller godkendte internationale konventioner", "regler udstedt af de kompetente myndigheder ved internationale organisationer, som Portugal er medlem af ..., forudsat at dette er fastlagt i de respektive oprettelsestraktater" og "bestemmelserne i de traktater, der regulerer Den Europæiske Union, og de regler, der er fastlagt af dens institutioner i forbindelse med udøvelsen af deres respektive pligter" (forfatningens artikel 8)
- almindelige love, herunder love vedtaget af nationalforsamlingen, dekretter udstedt af regeringen og regionale dekretter vedtaget af de lovgivende forsamlinger for de selvstyrende regioner Azorerne og Madeira
- forskrifter med samme retskraft som love, f.eks. retsakter til gennemførelse af internationale konventioner, traktater eller aftaler, almindeligt bindende afgørelser afsagt af forfatningsdomstolen, hvormed foranstaltninger erklæres forfatnings- eller retsstridige, kollektive overenskomster og andre kollektive bestemmelser til regulering af arbejdsforhold
- bestemmelser eller retsakter med en lavere rang end love, som har til formål at supplere love og fastlægge detaljerne med henblik på anvendelse eller gennemførelse af lovene. Disse omfatter gennemførelsesdekretter, bestemmelser, dekretter, regionale gennemførelsesdekretter, afgørelser, regler, ministerbekendtgørelser, andre bekendtgørelser, politiforskrifter udstedt af civilguvernører samt kommunale bekendtgørelser og bestemmelser.

2. Andre retskilder

Der er uenighed om, hvorvidt andre kilder, som ikke falder ind under statens politiske beføjelser til at vedtage nedskreven lovgivning, har betydning og skal anerkendes, afhængig af om kilderne betragtes som et middel til at fastlægge retsregler, et middel til at offentliggøre reglerne eller begge dele. Der skelnes undertiden mellem direkte og indirekte kilder, hvilket i nogen grad afhjælper de problemer, der opstår i forbindelse med ovenstående.

Følgende betragtes normalt som mulige retskilder:

- sædvaneret, dvs. gentagen og sædvanlig anvendelse af en bestemt praksis, som generelt anses for at være obligatorisk. Dette kan dog kun betragtes som en retskilde på visse områder. Regler, der fastsættes på denne måde, findes eksempelvis inden for folkeretten (f.eks. princippet om, at fremmede stater ikke kan retsforfølges), international privatret og forvaltningsret
- retspraksis, dvs. de principper, der opstår som følge af domme og afgørelser afsagt af domstolene. I visse kredse betragtes retspraksis ikke som en ægte retskilde, men blot som et middel til at klarlægge betydningen af lovbestemmelser i form af løsninger på fortolkningsproblemer, som kan anvendes i andre retssager, idet der tages højde for de logiske og tekniske argumenter, som de er baseret på. Nogle forfattere medtager ikke alene domstolsafgørelser i specifikke sager i denne kategori, men også afgørelser, som har retskraft (almindeligt bindende afgørelser afsagt af forfatningsdomstolen), fordi de efter deres mening alle er instrumenter, som reelt skaber almindeligt gældende lovgivning
- lighedsprincippet, hvilket vil sige, at domstolene i forbindelse med en undersøgelse har kompetence til at udforme retsregler, som er tilpasset den enkelte sags særlige karakteristika, idet dommeren skal basere sådanne retsregler på de generelle retsprincipper og sin egen etiske bevidsthed. "Domstolene må kun basere afgørelser på lighedsprincippet, når: a) dette har hjemmel i en lovbestemmelse, b) sagens parter er indforstået hermed, og der er mulighed for appel, c) sagens parter tidligere er blevet enige om at anvende princippet om lighed" (civillovbogens artikel 4)
- kutyme, dvs. gentagen social praksis, der ikke anses for obligatorisk, men betragtes som værende vigtig i retlige dispositioner, herunder navnlig formaliseringen af juridiske forhold, især inden for erhvervslivet. Domstolene kan tage hensyn til kutyme, når det er fastsat ved lov, og på betingelse af at det "ikke strider mod princippet om god tro" (civillovbogens artikel 3). Der kan således ikke skabes retsregler på baggrund af kutyme alene, og mange betragter ikke kutyme som en ægte retskilde
- juridisk teori eller juridiske forfatteres meninger, der ikke bør betragtes som ægte retskilder, selv om de spiller en vigtig rolle i den videnskabelige og tekniske udvikling af den juridiske viden og har stor betydning for resultatet af det arbejde, som udføres af personer med ansvar for at fortolke og anvende retsreglerne.

3. Retskildehierarki

Når der henvises til retskildehierarkiet, menes der de forskellige retsforskrifters status i forhold til hinanden, dvs. deres indbyrdes rangorden.

Nogle mener i denne forbindelse, at et hierarki kun kan opstilles på grundlag af tilblivelsesmetoden. Ifølge dette synspunkt er hierarkiet ikke baseret på retsreglernes indbyrdes status, men er etableret på baggrund af de kilder, som retsreglerne er baseret på.

Uanset hvordan man ser på det, kan retskilderne rangordnes.

De forskellige kilder, der fremgår af afsnit 1, kan rangordnes som følger:

- forfatningen og forfatningslove
- regler og principper i folkeretten eller international sædvaneret og internationale aftaler (dvs. alle de retsforskrifter, der er beskrevet i afsnit 1, b))

3. love og dekreter
4. regionale dekreter
5. forskrifter med samme retskraft som love
6. bestemmelser.

4. Procedurer for gennemførelse af internationale retsregler i Portugal

Internationale retsakter gennemføres i portugisisk lovgivning i overensstemmelse med følgende principper i den portugisiske forfatnings artikel 8:

- a) "Regler og principper i folkeretten eller international sædvaneret udgør en integrerende del af den portugisiske lovgivning."
- b) "Regler i behørigt ratificerede eller godkendte internationale konventioner gennemføres i portugisisk lovgivning og træder i kraft, så snart de offentliggøres officielt, og skal forblive i kraft, så længe de er internationalt bindende for den portugisiske stat."
- c) "Regler udstedt af de kompetente myndigheder ved internationale organisationer, som Portugal er medlem af, skal gennemføres i portugisisk lovgivning og træde direkte i kraft, forudsat at dette er fastlagt i de respektive oprettelsestraktater."
- d) "Bestemmelserne i de traktater, der regulerer Den Europæiske Union, og de regler, der er fastlagt af dens institutioner i forbindelse med udøvelsen af deres respektive pligter, gennemføres i portugisisk lovgivning i overensstemmelse med EU-retten og med respekt for en demokratisk stats grundlæggende principper baseret på retsstaten."

5. Myndigheder med beføjelse til at vedtage retsregler

De myndigheder, der har beføjelse til at vedtage retsregler, er nationalforsamlingen, regeringen, regionale myndigheder og de lovgivende forsamlinger for Azorerne og Madeira, lokale myndigheder og visse administrative myndigheder.

6. Procedure for vedtagelse af retsregler

Den måde, hvorpå regler vedtages, afhænger af, hvilke procedurer der skal følges af det enkelte ansvarlige organ. De forskellige typer retsakter vedtages derfor efter forskellige procedurer. De to vigtigste og mest formelle procedurer til vedtagelse af retsregler er beskrevet nedenfor.

Den mest komplekse procedure, som anvendes af nationalforsamlingen, omfatter følgende trin:

- a) Indledning af lovgivningsproceduren: Beføjelsen til at indlede lovgivningsproceduren ligger "hos parlamentsmedlemmerne, de parlamentariske grupper og regeringen, samt, under iagttagelse af de vilkår og betingelser, der er fastsat i lovgivningen, hos grupper af registrerede vælgere. Beføjelsen til at indlede lovgivningsproceduren, for så vidt angår de selvstyrede regioner, ligger hos de respektive lovgivende forsamlinger" (forfatningens artikel 167, stk. 1).
- b) Indledende overvejelser om antagelighed, offentliggørelse, registrering, nummerering og vurdering: Denne fase omfatter overvejelser vedrørende lovforslagets antagelighed, offentliggørelse af teksten i nationalforsamlingens officielle tidende, administrativ behandling og endelig vurdering af lovforslagets indhold.
- c) Behandling og godkendelse: Dette omfatter en behandling af generelle spørgsmål, en anden behandling af specifikke spørgsmål, afstemning om lovforslaget som helhed, afstemning om specifikke punkter i lovforslaget og en endelig, overordnet afstemning. Vedtagelse af et lovforslag kan ske med simpelt flertal, absolut flertal eller kvalificeret flertal.
- d) Gennemgang af lovforslaget, som foretages af Republikkens præsident inden for den periode, der er fastsat i lovgivningen, hvorefter præsidenten enten stadfæster den foreslåede tekst eller nedlægger veto. I sidstnævnte tilfælde sendes lovforslaget til fornyet behandling i nationalforsamlingen. Hvis lovforslaget vedtages på ny, eller ændres, sendes teksten tilbage til præsidenten med henblik på stadfæstelse, hvilket ligeledes skal ske inden for en på forhånd fastlagt periode. Præsidenten er ansvarlig for at "stadfæste og foranledige offentliggørelse af love, bekendtgørelser og dekreter samt underskrive beslutninger truffet af nationalforsamlingen til godkendelse af internationale aftaler og andre dekreter" (forfatningens artikel 134, litra b)).
- e) Offentliggørelse: Så snart den nye lov er stadfæstet, skal præsidenten foranledige offentliggørelse af lovteksten i Den Portugisiske Republiks officielle tidende.

Proceduren for vedtagelse af lovgivning, som anvendes af regeringen, omfatter følgende overordnede trin:

- a) Indledning af lovgivningsproceduren: Lovforslag fremlægges af det relevante ministerium.
- b) Undersøgelse: I denne fase prøver den minister, der har fremlagt lovforslaget, at indsamle udtalelser om forslaget, hvorefter de organer, der er fastlagt i forfatningen og i lovgivningen, høres.
- c) Indledende og detaljeret vurdering: Når forslaget er blevet foreløbigt godkendt, undersøges og vurderes det.
- d) Godkendelse: Selv om visse typer lovgivning ikke skal godkendes af ministerrådet, er ministerrådet normalt ansvarligt for at godkende selve lovforslagene.
- e) Kontrol: "senest 40 dage efter modtagelse af et dekret til stadfæstelse... skal præsidenten for Republikken enten stadfæste dekretet eller nedlægge veto. I sidstnævnte tilfælde skal han underrette regeringen skriftligt om begrundelsen herfor" (forfatningens artikel 136, stk. 4).
- f) Offentliggørelse af den endelige tekst i Den Portugisiske Republiks officielle tidende.

7. Procedurer for gennemførelse af nationale retsregler

"En lov er først bindende, når den er offentliggjort i Republikkens officielle tidende". "Når en lov er offentliggjort, træder den i kraft ved udløbet af den periode, der er fastsat i den pågældende lov, eller, hvis en sådan periode ikke er angivet, ved udløbet af den periode, der er fastsat i særlovgivningen" (civillovbogens artikel 5).

I artikel 2 i lov nr. 74/98 af 11. november 1998, som ændret ved lov nr. 26/2006 af 30. juni 2006, fastsættes følgende:

"1. Retsakter og andre akter af generel karakter træder i kraft på den dato, der er fastsat i sådanne akter; de må under ingen omstændigheder træde i kraft på datoen for offentliggørelsen.

2. Hvis der ikke er angivet en dato, træder de under stk. 1 anførte akter i kraft i hele det portugisiske område og i de selvstyrede regioner på femtedagen efter offentliggørelsen.

4. Den i stk. 2 anførte periode begynder dagen efter offentliggørelse på det websted, der administreres af Imprensa Nacional Casa da Moeda, SA."

8. Midler til afhjælpning af mulige konflikter mellem forskellige retsregler

Den vigtigste rolle i denne forbindelse spilles af forfatningsdomstolen, som er ansvarlig for at erklære regler, som er i strid med den portugisiske forfatning eller principperne heri, for forfatningsstridige.

Ved behandling af specifikke sager må domstolene ikke lægge bestemmelser til grund, som strider mod forfatningen eller principperne heri.

Når domstolene fortolker lovgivningen i forbindelse med behandlingen af sagens fakta, skal de afhjælpe mulige konflikter mellem forskellige retsregler, idet de til enhver tid skal tage hensyn til ovennævnte retskildehierarki. I den forbindelse skal de betragte systemet som et samlet hele uden at tage hensyn til mangler eller uoverensstemmelser, navnlig af logisk eller semantisk karakter, idet de skal afveje de omstændigheder, der ligger til grund for vedtagelsen af reglerne, med de specifikke forhold, der gør sig gældende på tidspunktet for retssagen. Domstolens overvejelser skal altid dokumenteres, på mere eller mindre fyldestgørende vis, i overensstemmelse med den tilgang, som lovgivningen lægger op til, og ud fra den antagelse, at lovgiverne har valgt de "mest velovervejede" løsninger og har været i stand til at "udtrykke deres hensigter på en hensigtsmæssig måde" (civillovbogens artikel 9).

For så vidt angår konflikter mellem regler på området for international privatret, henvises der til afsnittet "Gældende lovgivning – Portugal".

Juridiske databaser

Digesto er Portugals officielle juridiske database, som indeholder den officielle tidende (Diário da República).

Digesto – integreret juridisk datasystem

Adgangstyper

Gratis adgang

Der er gratis adgang til webstedet.

Følgende oplysninger kan hentes ved søgning på type, nummer eller dato for offentliggørelse:

abstrakter og den fulde ordlyd af retsakter

ikrafttrædelsesdatoer.

Adgang mod betaling

Annoterede og katalogiserede oplysninger, som er inddelt i forskellige emner.

Den elektroniske Diário da República

Adgangstyper

Gratis adgang

Følgende oplysninger kan hentes ved søgning på type, nummer eller dato for offentliggørelse:

abstrakter og den fulde ordlyd af retsakter.

Adgang mod betaling

Tekstsøgning.

Kort beskrivelse af indhold

Lovgivningsdatabaser

Der findes følgende lovgivningsdatabaser i Portugal:

PCMLEX – den centrale database i Digesto-systemet

første del af Diário da República

vigtigste lovgivningsmæssige retsakter og forvaltningsakter offentliggjort i anden del af Diário da República.

LEGAÇOR – Azorerne regionale lovgivningsdatabase

første del af Azorerne officielle tidende.

Ikke-lovgivningsmæssige databaser

Der findes følgende ikke-lovgivningsmæssige databaser i Portugal:

DGO-Dout – særlig database, der indeholder cirkulærer og udtalelser fra generaldirektoratet for budget

DGAP-Opinio – særlig database for generaldirektoratet for offentlig forvaltning

REGTRAB – særlig database for overenskomster.

Forbindelse med andre databaser

Digesto er forbundet med:

Diário da República (den officielle tidende)

republikkens nationalforsamling (det portugisiske parlament)

forfatningsdomstolen

højesteret

den øverste forvaltningsdomstol

appeldomstolene

udtalelser fra statsadvokatens rådgivningsorgan

EUR-Lex.

Den elektroniske Diário da República er forbundet med:

Diário da República (den officielle tidende)

domme fra den øverste forvaltningsdomstol

Den Europæiske Unions Tidende.

Relevante links:

[Diário da República – Portugal](#)

Sidste opdatering: 18/07/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.